

«Κάνε ὅ,τι θέλεις, .. μία φορά Ίεις».

Αὐτὸ ἀκούγεται ἀπὸ ἀπίστευς κ' «ἐλευ-
θέρας», τῆς βυρχνόου κοινωvίας . Ὅσοι πιβτεύ-
ουν εἰς τὴν πρόβκαιρον Ίωvην, αὐτὸ τὸ βύν-
δημα διακονοῦν κ' προβάλλουν, ἀφοῦ μόνο
εἰς τὰ παρόντα πιβτεύουν κ' ὄχι εἰς τὸν
θεὸν, τὴν μέλλουσα κριβιν κ' τὴν αἰωνι-
ότητα. Δικαίως ἀρμότει εἰς αὐτὸς τὸ:

« φαίγωμεν, πῖωμεν, αὔριον ἀποθνήσκωμεν » .

Πράξτε λοιπὸν, ὅ,τι θέλεις .. μία φορά
Ίεις ! Δέν ὑπάρχει θεός ! Ἀπόλαυθε
τὴν Ίωvην ὅδ, μία φορά Ίεις»!

ὦ ! λόγια ἀπα... ἰδρωvίας κ'
λόγια ἀπι-
θεὸν κ'

ἀμετανόηvίας !

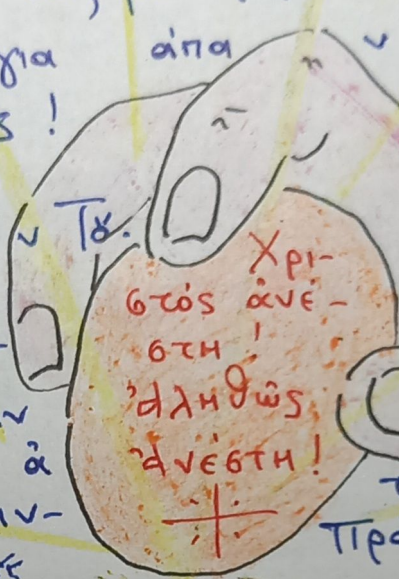
ἰvίας εἰς
τὴν πρόνοια ἰv
ἀνδρῶvτων
εἰς φι-

φιλαρρυvίαν
vίαν . ὁ ἄ

βτανός ἀπαν-
ἄνωτέρω : κ'

κ' λόγια κ' λογι ὅ μῶς)

ὅς δια
αἰωνίvς χαρῶς.

ἰδρωvίας κ'
λόγια ἀπι-
θεὸν κ'

λόγια
αἰχμαλώ-

ληδονίαν
κ' κενοδο-
κῆvός χρι-

τῶ εἰς τὰ
Πράξτε (μὲ ἔργα
ὅ,τι θέλει ὁ θε-

ναὶ ἀvιωθῆvς τῆv

Ζῆθε σύμφωνα

μὲ τὸ εὐαγγέλιον,

ἀπ' αὐτὸ ἔξαρτῶ-

ται ἡ αἰώνιος

εὐτυχία ἢ δυ-

στυχία».

«εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους ἀγῶvων»
(Ἡβραῖως). Τοῦτο δὲ
ὅδτι, τὸ εὐθεῖαν εἶναι τὴν ψυχήν,
ὅταν ἔχη τὸ κατά φύβιν
νοβρόν αὐτῆv, ὡς
ἐκτίβδη. (Αγ κῶvηv Ἀλεξ.)